

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci **žalobců: a) Ing. J. N. a b) O. N.**, oba zast. Mgr. Lumírem Veselým, advokátem se sídlem Belgická 38, Praha 2, proti **žalovanému: Krajský úřad – Jihočeský kraj**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2011, č. j. OREG 4630/2011/luam, sp. zn. OREG/4472/2011/luam, za účasti **osob zúčastněných na řízení: 1) F. K. a 2) V. K.**, ve věci dodatečného povolení stavby, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 6. 2011, č. j. 10 A 33/2011 - 54, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví specifikovaného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2011, č. j. OREG 4630/2011/luam.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Prvotní podmínkou pro přiznání odkladného účinku je dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. věrohodné tvrzení stěžovatele, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, a to např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupném na www.nssoud.cz: „Nenahraditelná újma,

kteřá by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V projednávané věci však stěžovatelé v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedli žádné skutečnosti, které by možnost vzniku nenahraditelné újmy ve smyslu výše uvedeném osvědčovaly. Nekoncretizují, v čem by měla v jejich případech nenahraditelná újma spočívat a omezili se pouze na zcela obecné tvrzení, že pokud budou dále osoby zúčastněné na řízení pokračovat v realizaci předmětné „černé“ stavby, tak tím dojde k nenávratnému a trvalému zásahu do jejich vlastnických práv s tím, že toto omezení budou muset strpět i do budoucna. Tato tvrzení však stěžovatelé nedoložili ani nepodepřeli žádnými konkrétními a přesvědčivými argumenty či důkazy osvědčující vznik nenahraditelné újmy ve smyslu shora uvedené judikatury zdejšího soudu v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Právě vzhledem k tomu, že kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena *ex lege* a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh a ve výjimečných případech, je nutno, aby žádost o přiznání odkladného účinku byla řádně odůvodněna. Má-li být tato žádost úspěšná, musí stěžovatel vždy zcela individualizovaně svými dostatečně věrohodnými a přesvědčivými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy. Přitom důvody možného vzniku takové újmy jsou vždy závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu a v těchto intencích je soud povinen je posuzovat. Tomuto požadavku však stěžovatelé ve svém návrhu nedostáli a jejich tvrzení proto není možno považovat za relevantní a především ani za dostatečné pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Na základě výše uvedeného tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelé neosvědčili ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatelů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu